

[Leif Hermann]

redvillighed og den grundighed, hvormed der er arbejdet med de svar, vi har fået.

Vi er, som det er sagt, nået langt, men på de områder, som kun var ufuldstændigt behandlet tidligere, nemlig tavshedspligtsreglerne og reglerne om videregivelse, synes vi i socialistisk folkeparti, at vi ikke er nået langt nok. Vi har derfor stillet nogle ændringsforslag, som jeg skal komme nærmere ind på og begrunde.

I første omgang skal jeg koncentrere mig om ændringsforslag nr. 2 til lovforslag nr. L 4, altså forslaget til forvaltningslov.

Vi udtrykke skepsis med hensyn til den bestemmelse i lovforslagets § 27, stk. 1, nr. 6, der handler om den interne beslutningsproces. Jeg må sige, at udvalgsarbejdet ikke har ændret denne skepsis. Uanset at tavshedspligt kun kan pålægges, når hemmelighed er nødvendig for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, er det faktisk vores principielle opfattelse, at bestemmelsen ikke hører hjemme i loven. Det er en gummibestemmelse, der, selv om den for så vidt har den sympatiske hensigt, at man ikke skønmæssigt skal kunne pålægge tavshedspligt ved tjenestebefaling, så dog alligevel skaber mulighed for det.

I vores ændringsforslag nr. 2 indsnævrer vi tavshedspligten til »forhandlinger, der er led i den interne beslutningsproces«. Det kunne man måske nok sige er underligt, når vi i princippet synes, at bestemmelsen skal ud, men det var oplæg til en forhandling for at nå frem til en begrænsning af udtrykket »den interne beslutningsproces«.

Når vi har taget »forhandlingerne« ind, mener vi at kunne begrunde det med, at forhandlinger typisk er noget, der falder ind under, at man skal have en eller anden form for frihed til ubundet at drøfte forskellige forhold. Typisk er det, at forhandlinger er forum for inspiration, idéudveksling og problemformulering i den offentlige forvaltning, og derfor kunne der være grund til at sige, at netop forhandlingsituationen omgiver vi med en mulighed for tavshedspligt.

Med hensyn til resultater og delresultater af forhandlinger, for så vidt de ikke – det vil de i øvrigt i vidt omfang være – er dækket af de øvrige regler i lovforslaget, mener vi ikke, at der er noget behov for hemmeligholdelse.

Det næste, jeg skal koncentrere mig om, er ændringsforslag nr. 3 og nr. 7 om videregivelsesreglerne.

Under førstebehandlingen fremhævede vi vore betænkeligheder ved, at der kunne ske videregivelse af oplysninger af personfølsom karakter i et ikke særlig veldefineret omfang.

Udvalgsarbejdet vedrørende § 28, navnlig opdelingen af personoplysninger i rent private, andre fortrolige og – underforstået – ikke-fortrolige kategorier, har bestyret os i ønsket om en præcisering. Denne præcisering har vi søgt at nedfælde i de to ændringsforslag til §§ 28 og 29. Jeg skal ikke lægge skjul på, at inspirationen hertil stammer fra de ændringsforslag, Retspolitisk Forening har fremsendt til udvalget, om end vi har lempet Retspolitisk Forenings formulering vedrørende § 29 betydeligt.

Det afgørende for os er, at sondringen mellem rent private oplysninger og andre fortrolige oplysninger ikke kan opretholdes, og at vi derfor har slettet den.

Spørgsmålet er, hvilken grad af fortrolighed der er tale om. Det er et spørgsmål, der ikke kan afklares på forhånd. Det må bero på den sammenhæng, hvori oplysningerne fremkommer. Dermed knytter man spørgsmålet nært sammen med de forudsætninger, der ligger til grund hos den person, der afgiver oplysninger.

Derudover må vi sige, at det af retssikkerhedsmæssige årsager er væsentligt, at man direkte kan aflæse af loven, i hvilke situationer der kan ske videregivelse uden samtykke.

Når det er sagt, skal vi understrege, at vi kan tilslutte os den af justitsministeren foreslåede hovedregel om, at videregivelse kræver samtykke. Det vil nok være den væsentligste og den mest anvendte regel overhovedet, og det er da positivt.

Med den kritik, jeg har fremført her, har vi bragt os på linje med nogle henvendelser, der kom i fredags fra Specialarbejderforbundet i Danmark og Kvindeligt Arbejderforbund og invalideorganisationerne.

Jeg skal dernæst knytte en bemærkning til det ændringsforslag, vi har stillet til lovforslag nr. L 5, offentlighedsloven.

Meningen med ændringsforslaget er at præcisere en retstilstand, der indsnævrer adgangen til at undtage oplysninger i forbindelse med sådan noget som indsigt i spildevandsanalyser og andre analyser, der i for-